

Anonymizované znenie

Preklad

C-351/21 – 1

Vec C-351/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

4. jún 2021

Vnútroštátny súd:

Justice de paix du canton de Forest

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. apríl 2021

Žalobca:

ZG

Žalovaná:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest (Zmierovací súd kantónu Forest, Belgicko)

ROZSUDOK

Justice de paix du canton de Forest (Zmierovací súd kantónu Forest) vynáša tento rozsudok vo veci:

– **ZG**, [*omissis*]

[*omissis*] [Osobné údaje žalobcu a jeho advokáta]

žalobca,

proti

– **akciovej spoločnosti BEOBANK**, predtým známej pod názvom CITIBANK BELGIUM SA [*omissis*] [Osobné údaje žalovanej a jej advokáta]

žalovanej,

[*omissis*]

[Okolnosti predchádzajúce sporu]

Odôvodnenie

Žaloba, ktorú podal ZG, sa týka uloženia spoločnosti BEOBANK povinnosti zaplatiť sumu vo výške 1 984 EUR, ktorá predstavuje dve „neschválené“ transakcie uskutočnené jeho debetnou kartou.

ZG, belgický rezident, je majiteľom bankového účtu v BEOBANK v Belgicku, ku ktorému má debetnú kartu.

V noci z 20. na 21. apríla 2017 sa ZG nachádzal vo Valencii v Španielsku.

Po prvej platbe vo výške 100 eur (0:35), ktorú uskutočnil svojou debetnou kartou cez prenosný platobný terminál v podniku, ktorý označil ako diskotéku a ktorý BEOBANK označila ako „verejný dom“, boli tou istou debetnou kartou cez ten istý terminál uskutočnené ďalšie dve platby vo výške 991 eur (1:35) a 993 eur (2:06). Tretia transakcia bola iniciovaná na 994 eur, avšak bola zamietnutá (2:35).

ZG vysvetlil, že si už nespomína, čo sa stalo po tom, ako v danom podniku skonzumoval viaceré nápoje.

Dňa 23. apríla 2017 si ZG zablokoval kartu u CARDSTOP.

Dňa 29. apríla 2017 ZG nahlásil krádež svojej bankovej karty a jej podvodné použitie bruselskej polícií.

ZG požaduje okrem náhrady škody (500 eur) aj vrátenie finančných prostriedkov druhej a tretej platobnej transakcie, ktoré považuje za „neschválené“ podľa článku VII.35 belgického Code de droit économique (zákoník hospodárskeho práva) v znení uplatniteľnom v tom čase. BEOBANK odmieta vrátiť tieto finančné prostriedky, pretože sa domnieva, že uvedené operácie boli schválené, resp. že sa ZG prinajmenšom dopustil hrubej nebanlivosti.

Podstatou sporu medzi účastníkmi konania je to, aký druh zariadenia ZG navštívil, či sa stal obeťou podvodu uľahčeného drogou alebo navštívil verejný dom, kde mu mohli byť poskytnuté sexuálne služby.

Dôležitou skutkovou otázkou je to, v prospech koho sa rôzne platby prevodom uskutočnili. Podvody, pri ktorých tretia osoba použije debetnú kartu obeť, zvyčajne podvodníkovi umožnia profitovať z nákupov alebo výberov hotovosti. Ak je pravdivá verzia udalostí ZG, v tomto prípade sa podvod uskutočnil práve v prospech bankového účtu tejto tretej osoby.

BEOBANK na žiadosť právneho zástupcu ZG zrejme uviedla len číselné označenie terminálu a jeho zemepisnú polohu a neuviedla totožnosť príjemcu transakcií inak ako slovami „COM SU VALENCIA ESP“.

Po prednesoch sa konanie odročilo, aby BEOBANK mohla uviesť ďalšie podrobnosti, nevedlo to však k žiadnemu výsledku.

BEOBANK vysvetľuje, že od spoločnosti ATOS, správcu terminálu, nedostala žiadnu ďalšiu informáciu. Podľa jej tvrdenia španielska banka SABADELL odmieta oznámiť identifikačné údaje dotknutého obchodníka.

Článok VII. 18 belgického zákonníka hospodárskeho práva, v znení uplatniteľnom v roku 2017, pritom stanovuje:

„Po odpísaní sumy jednotlivej platobnej transakcie z účtu platiteľa... poskytnú poskytovateľ platobných služieb platiteľa bezodkladne platiteľovi... tieto informácie:

1. referenčné údaje umožňujúce platiteľovi identifikovať každú platobnú transakciu a prípadne aj **informácie týkajúce sa príjemcu platby;**

...“

Vzniká otázka, aký je rozsah povinností poskytovateľa služieb v súvislosti s poskytnutím informácií týkajúcich sa príjemcu platby. Ak si BEOBANK nesplnila svoju povinnosť, súd z toho môže vyvodiť závery o jej povinnosti vrátiť finančné prostriedky použité pri transakciách, ktoré sú sporné a/alebo sa týkajú

nároku na náhradu škody za stratu možnosti vymáhať finančné prostriedky od tretej osoby.

Účastníci konania nespochybňujú, že článok VII.18 belgického zákonníka hospodárskeho práva je na skutkový stav uplatniteľný.

Týmto ustanovením sa do belgického práva preberá článok 38 smernice 2007/64/ES.

Účastník konania spoločnosť BEOBANK tvrdí, že toto ustanovenie jej ukladá len povinnosť náležitej starostlivosti a povinnosť poskytnúť iba tie informácie, ktoré jej je banka príjemcu platby ochotná poskytnúť, pričom dáva používateľovi účtu možnosť obrátiť sa v prípade, že by informácie neboli dostatočné, na uvedenú banku. V prejednávanej veci BEOBANK žiada vnútroštátny súd, aby v prípade, že je to vhodné, „vydal“ španielskej banke „súdnu výzvu“ na predloženie dokumentov, ktoré jej umožnia identifikovať príjemcu finančných prostriedkov transakcií. V prípade nepredloženia uspokojivej odpovede by podľa jej názoru bolo potrebné nariadiť vyšetrowanie a prostredníctvom dožiadania o právnu pomoc zabezpečiť vypočutie orgánov SABADELL (španielska banka, v ktorej je účet údajne otvorený). Na podporu svojho názoru BEOBANK používa slovné spojenia „ak je to vhodné“ uvedené v texte smernice.

ZG sa naopak domnieva, že BEOBANK je viazaná povinnosťou dosiahnutia určitého výsledku a musí znášať dôsledky skutočnosti, že španielska banka príjemcu finančných prostriedkov neposkytla údaje.

Žiadny z účastníkov konania nepodporil svoju argumentáciu odkazmi na právnu teóriu alebo judikatúru.

Vnútroštátny súd nenašiel ani žiadne právne písomnosti, ktoré by sa touto otázkou zaoberali.

Podľa článku 267 druhého odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) súdy členských štátov sa môžu obrátiť s otázkou výkladu alebo platnosti práva Únie na Súdny dvor Európskej únie, pokiaľ usúdia, že jeho rozhodnutie je nevyhnutné na vydanie ich rozhodnutí. Obrátiť sa na tento súd je obzvlášť vhodné v prípadoch, keď sa zdá, že existujúca judikatúra neposkytuje potrebné objasnenie (na riešenie novej právnej situácie).

V prejednávanej veci je pritom rozhodujúce vedieť, či je banková inštitúcia v súvislosti s informáciami týkajúcimi sa príjemcu viazaná povinnosťou náležitej starostlivosti alebo povinnosťou dosiahnuť určitý výsledok. Dôležitý je aj rozsah týchto informácií, a najmä to, či sa tieto informácie musia týkať aspoň údajov umožňujúcich identifikáciu právneho subjektu (fyzická alebo právnická osoba), ktorý prijal platbu. Okrem toho transakcia, ktorá je predmetom posúdenia súdu, je veľmi bežná (elektronická platba debetnou kartou) a na zabezpečenie účinnosti rozhodnutia je nevyhnutné jednotné uplatňovanie v rôznych krajinách Únie.

Je preto nevyhnutné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie tieto otázky:
[omissis]

[omissis]

[Otázky sú uvedené vo výrokovvej časti].

Rozhodnutie

Justice de paix du canton de Forest (Zmierovací súd kantónu Forest, Belgicko) rozhodol predložiť spis z konania Súdnemu dvoru Európskej únie a položiť mu tieto prejudiciálne otázky:

1. Má poskytovateľ platobných služieb podľa článku 38 prvého odseku písmena a) smernice 2007/64/ES v súvislosti s poskytnutím „informácií týkajúcich sa príjemcu“ platby povinnosť náležitej starostlivosti alebo povinnosť dosiahnuť určitý výsledok?
2. Zahŕňajú „informácie týkajúce sa príjemcu“, ktoré sú uvedené v tomto ustanovení, informácie umožňujúce identifikovať fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá bola príjemcom platby?

[omissis] [záverečná formulácia a podpisy]

PRACOVNÝ DOKUMENT